

Rosie Banksová

Tajomné královstvo

Kúzelný palác

FRAGMENT

Tajomné kráľovstvo 1 – Kúzelný palác

Vyšlo aj v tlačovej podobe

Objednať môžete na
www.fragment.sk
www.albatrosmedia.sk

Rosie Banksová
Tajomné kráľovstvo 1 – Kúzelný palác – e-kniha
Copyright © Albatros Media a. s., 2016

Všetky práva vyhradené.
Žiadna časť tejto publikácie nesmie byť rozširovaná
bez písomného súhlasu majiteľov práv.

ALBATROS **MEDIA** a.s.

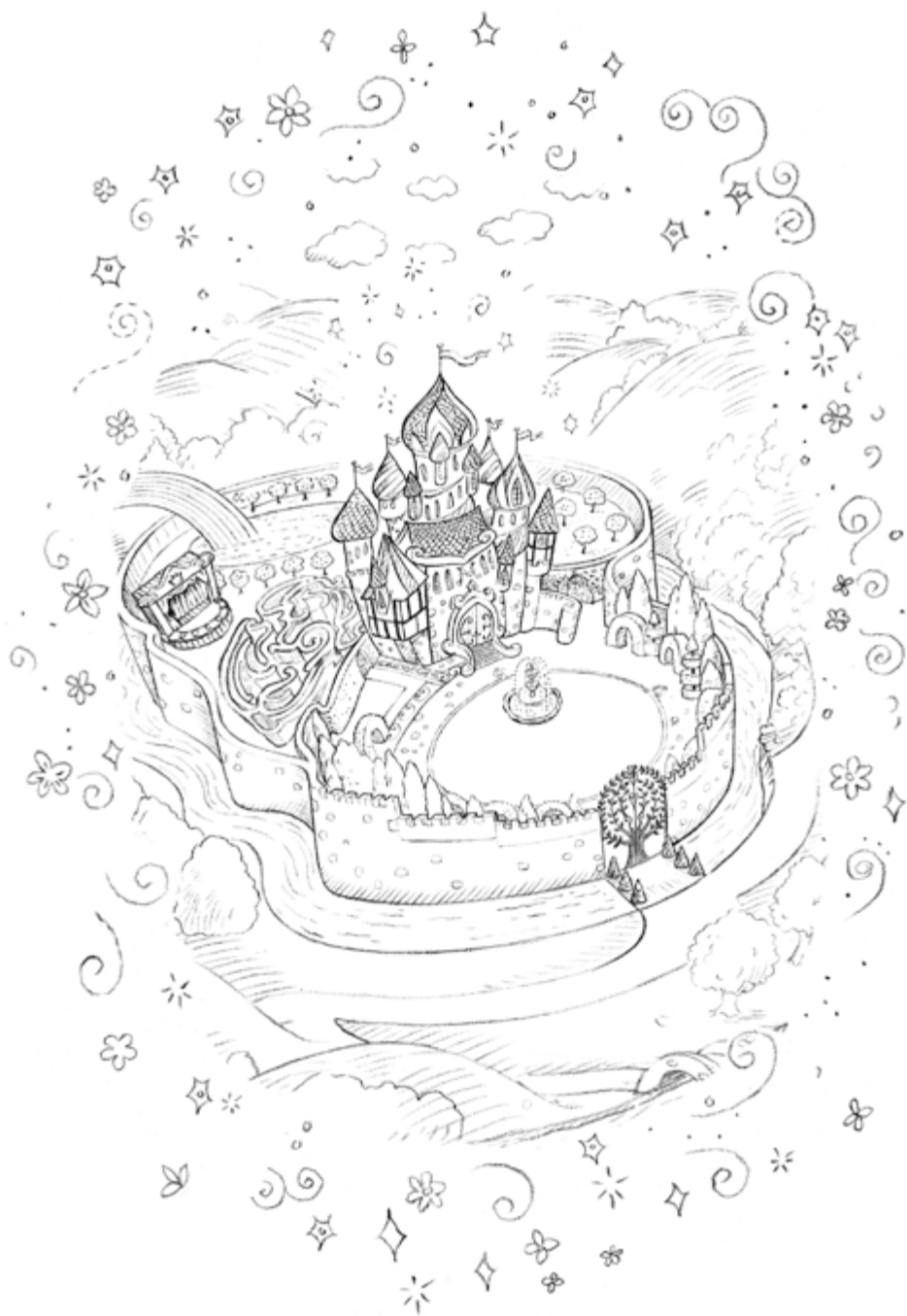

Kúzelný palác

Rosie Banksová

FFRAGMENT

Obsah

Záhľadný nález	9
Nečakaná návšteva	27
Miesto, ktoré máte najradšej	41
Tajomné kráľovstvo	49
Kráľovská oslava	63
Záštino škaredé prekvapenie	81
Uhýbanie a kľúčkovanie	97

Záhľadný nález

„Myslím, že už som skončila, pani učiteľka. Kam pôjde táto škatuľa?“ spýtala sa Summer Hammondová, keď zo svojho stánku zbalila posledné dve knihy.

„Aj ja som už skončila,“ pridala sa Jasmina Smithová a dala do škatule posledných zopár vecí.“

Pani Bensonová sa usmiala.

„Prepánajána! To teda bola rýchlosť, dievčatá. Dobrá práca.“

Ellie Macdonaldová vykukla spoza stola

a zastrčila si za ucho padajúcu ryšavú kučierku. „Čože? Nikto mi nepovedal, že to budú preteky!“ Vstala a zelené oči jej svietili od smiechu.

Jasmina zažmurkala na Summer. „Zdá sa, že sme vyhrali!“

„Všetky ste víťazky,“ usmiala sa na dievčatá pani Bensonová. „Toto bol najúspešnejší bazár, aký kedy naša škola organizovala, a to len vďaka vám!“

Napriek tomu, že tri dievčatá boli povahovo veľmi odlišné, Ellie, Summer a Jasmina si boli blízke ako sestry. Všetky žili v rovnakej dedine a odvtedy ako začali chodiť do základnej školy, boli aj najlepšie kamarátky. Summer bola hanblivá, a zakaždým keď znervóznela, poťahovala si svoje blondávé vrkoče. Často sedávala s hlavou zaborenou do knihy, a buď si čítala o prírode, alebo písala básne a príbehy o svojich zvieracích kamarátoch. Jasmina bola spoločenská, ustavične sa ponáhľala, a keď pobehovala od jednej činnosti k druhej, dlhé čierne vlasy jej poletovali vôkol hlavy. Veľmi rada spievala a tancovala, páčilo sa jej, keď bola centrom pozornosti. Ellie bola zasa veselá kopa a nad svojou občasnou nemotornosťou sa zakaždým rozosmiala ako prvá.

Aj ona bola umelecky nadaná a veľmi rada kreslila. Dohromady tvorili pozoruhodný tím!

„To nič nebolo, vážne,“ začervenala sa Summer, keď ju pani učiteľka pochválila. „Väčšina knižiek, ktoré som predala, boli moje stariny, ležali u nás na pôjde.“

„Ale bol o ne veľký záujem,“ namietala pani Bensonová. „Jasmina, a ty si na gitare zahrala famózne. Len čo ťa ľudia začuli, v okamihu bola predaná.“

Jasmine sa na tvári objavil široký úsmev. „Žiadny problém, pani učiteľka. Veď viete, ako milujem hudbu!“

„Aj stánok so šatami mal veľký úspech – obzvlášť skvelé módne kreácie značky Ellie Macdonaldová!“ Pani Bensonová vzala do ruky tričko s výrazným zeleno-fialovým vzorom a pozrela sa na Ellie.

„Ďakujem ti, že aj mne si jedno urobila.“

„Páči sa vám ten vzor, ktorý som naň nakreslila, pani učiteľka?“ spýtala sa jej Ellie. „Zelenú a purpurovú mám najradšej.“

„Nehovor!“
Jasmine pobavene zaiskrili orieškovo-
vohnedé oči.
Pohľadom preletela kamarátkine zeleno-
-purpurové kvetované
šaty, zelené legínsy a purpurové baleríny!

Ellie sa zachichotala a otočila sa, aby si vzala svoj batoh. Pritom o niečo zakopla a so žuchnutím spadla na zem.

„Au!“

„Nič sa ti nestalo?“ vyhrklo z pani Bensonovej.

„Som v poriadku – to len moje nohy, mám ich asi obe ľavé, klasika ako vždy!“ poznamenala Ellie a vstala. „Ale čo je toto?“ Zodvihla zo zeme vec, o ktorú sa potkla – starú drevenú skrinku. Bola asi taká veľká ako Ellina roztvorená dlaň, celá z dreva, s vyrezávaným vekom.

Sedela na nej vrstva prachu, ale i cez špinu bolo vidieť, aká je pekná. Po bokoch mala nejaké zložité vyrezávané vzory, ktoré sa nedali úplne rozoznať. Na veku bolo zrkadlo a okolo neho šesť sklenených kamienkov.

Ellie počúchala rukávom veko a uvidela v zrkadle svoj odraz. Ako tak skrinku držala, kamienky sa vo svetle blýskali. Vyzeralo to takmer... magicky. „To je zvláštne,“ zamumlala. „Som si istá, že to tu ešte pred chvíľočkou nebolo.“

Jasmina si škatuľku vzala a skúsila ju otvoriť. „Veko sa zaseklo,“ riekla. „Ani sa nepohne.“

Pani Bensonová sa pozrela na hodinky. „No, nech sa vzala odkiaľkoľvek, teraz je už dosť neskoro na to, aby sme ju predali. Čo keby ste si ju vzali domov, dievčatá? Nikdy neviete, možno sa vám podarí prísť na dáky spôsob, ako ju otvoriť.“

„Ánoooo, vďaka!“ vyhrklo zo Summer.

„Je vážne veľmi pekná. Mohli by sme si do nej dávať šperky! Zoberieme

ju k nám domov a skúsime ju otvoriť.
Bývam najbližšie!“

Dievčatá zamávali pani Bensonovej na rozlúčku a vybehli zo školského ihriska.

Všetky bývali v malej dedinke, ktorá sa volala Medové údolie. Bola obklopená kopcami. Okolitá krajina bola čarovná. Summer bývala len pár minút od školy – stačilo prebehnúť okolo pošty a cukrárne pani Millovej. Tá dievčatám vždy zamávala, keď bežali okolo nej – bola zvyknutá vídať tri kamarátky stále spolu!

Keď dobehli k Summerinmu domu, tá nedočkavo otvorila dvere. Dievčatá sa rozbehli po schodoch, cestou rýchlo odzdravili na privítanie pani Hammondovej a vtrhli do Summerinej izby.

Steny boli polepené plagátmi zvierat v divočine a na poličkách stáli úhľadne

usporiadané knihy. Summer sa hodila na svoj mäkký biely koberček, Jasmina s Ellie

vedľa nej a vyrezávanú drevenú skrinku si položili pred seba.

Summerina mačka Rosa prišla pomalým, opatrným krokom ku skrinke a so záujmom ju oňuchávala.

„A čo urobíme teraz?“ spýtala sa Ellie.

Jasmina schytila zo Summerinho nočného stolíka škatuľu s vreckovkami.

„Vyčistíme ju.“

Všetky tri kamarátky sa spoločne pustili do práce. Skrinku utierali od prachu a špiny, ktorou bola pokrytá.

„Páni! Je vážne bombová!“ zvolala Summer. Prešla prstom po okraji skrinky. Teraz, keď bola čistá, videla, že je po bokoch pokrytá vyrezávanými vílami, jednorožcami a ďalšími kúzelnými tvormi. Sklenené kamienky na vekú boli tmavozelené a žiarili ako smaragdy.

„Čo myslíte, že je vo vnútri?“ zašepkala Ellie.

Jasmina pokrčila plecami. „Skúsime ju otvoriť.“

Ellie podala Jasmine pravítko zo Summerinho písacieho stola a opatrne

skúšali, či nepôjde veko vypáčiť, ale ani sa nepohlo.

Summer vzdychla. „Musí predsa existovať nejaký spôsob, ako ju otvoriť.“ Utrela vreckovkou zrkadlo na veku, aby zotrela posledné smietky, a potom od prekvapenia otvorila ústa.

„To zrkadlo. Ono sa... rozsvietilo!“

„No vážne,“ zjojkla Ellie a vyvalila oči.
„A mrknite sa – sú na ňom nejaké slová!“

Jasmina zvrátila čelo. Roztraseným hlasom prečítala slová, ktoré sa objavili na viečku:

„Desať ich je na oboch,
dve však príliš málo sú.
Trikrát toľko už je dosť,
po jednej na každý skvost.“

Kamarátky hľadeli na seba v nemom úžase.

„T-t-to je nejaký trik?“ vykoktala zo seba Summer.

„Alebo je to kúzlo,“ zašepkala Ellie.

„Ja neviem,“ tuho premýšľala Jasmina, „ale tie slová vyzerajú ako hádanka. Starká mi dáva v jednom kuse nejaké indické hádanky. Vraví, že je to pre mňa dobré, na rozvoj mozgu.“